

tas p̄ Jesum christū facta est. Solent enī omnes heretici maxime manichei reprehendere legem: et dicere q̄ deus illā nō dedit. Exponēdus est em̄ locus iste vt cognoscatur: q̄ et legem de⁹ dedit: et lex p̄ Moysen data est: vt nō saluaret p̄pter certā causā. Nō saluauit lex vt latoꝝ legis ip̄e impator desideraretur q̄ indulgētiā daret peccantibus: et data quidē lex esset p̄ Moysen: gratia autē et veritas p̄ Jesū christū fieret. Ad hoc intentos vos facere volui: aderit dñi misericordia: nō ex merit̄ nostris: sed forte pro merito desiderij vestri: neq̄ ex facultatib⁹ nostris: sed ex abūdantia donozū suoz: vt sic tractetur res satis necessaria hoibus positis in nouo testamēto: vt oīno nullas latebras inueniat inimicus vbi se occultet ad decipiendos fideles.

Explicit Tract. de ps̄. CXXIII.

Incipit Tract. de ps̄. CXXIII.

Psalms iste ptinēs ad numerum Canticozū graduū. De q̄ titulo in alijs tā multa diximus: et repetere nolum⁹: ne vos obtundam⁹ pot̄ q̄ instruam⁹. Vocet nos ascēdētē et leuātes aīas n̄ras ad dñm deū nostrū affectu caritatis atq̄ pietatis: Nō intendere in hoīes qui p̄sp̄rātur in hoc seculo felicitate falsa atq̄ ventosa et p̄sus seductoria: Vbi nihil aliud nutriūt q̄ sup̄biā: et cor eozū congelascit aduersus deū: et sit durū aduersus imbrē gratie ip̄ius: ne fructū ferat. Presumētes em̄ oīa sibi abūdare q̄ vidētur huic vite necessaria: et vltra q̄ necessaria: extolūtur. Et cū sint hoīes p̄ iniquitatē inferiores omnib⁹ hoibus p̄ superbiā: sup̄iores se putant oībus hoibus. Atq̄ vtinā sicut alios vel hoīes se esse deputarēt. Hos autē aliqui intuendo et nimis attēdendo: etiā illi qui deū colunt: fluctuāt: et nutāt: q̄si pierit merces eozū: quare deū colunt: cū se vidēt in laboribus: in egestate: in erūna: in morbo: in dolore: in aliq̄ necessitate: et vident alios habere sanitatē corporis: abūdare tēporalib⁹: incolumitate suozū gaudere: nitore honorū florere eos qui nō solū deum non colunt: sed oībus hoibus aduersant: attendētes eos: nutant et dicūt apud se qd̄ aperte scriptū est in quodā psalmo: Quō sciuit de⁹: et si est scia in altissimo: Ecce ipsi pctōres et abūdātes in seculo obtinuerūt diuitias. Et sequitur: Nūquid vane iustificauī

cor meū et laui inter inocētes man⁹ meas: Nūquid forte van⁹ fui qui volui iuste viuere: et inocenter inter hoīes p̄uersari qm̄ scio eos q̄ nolūt seruare innocentā habere tantā felicitatē: et insultare iustis p̄ iniquitates felices: Sed q̄s illud dixit ibi in psalmo: Lūius nondū erat rectū cor. Sic em̄ cepit ip̄e psalm⁹: de quo mō testimoniū dedim⁹: nō iste quē considerandū et tractandū mō suscepim⁹: S; vbi dictū est: Quō sciuit de⁹: et si est scia in altissimo: Ecce ipsi pctōres et abūdantes in seculo obtinuerūt diuitias. Nunquid vane iustificauī cor meū: et laui inter inocētes manus meas: Ille q̄ psalmus vbi vidētis: q̄ piclatur aīa: vbi vidētis: q̄ nutant pedes: sic cepit: Q̄ bon⁹ de⁹ israel rectis corde: mei autē inq̄t pene cōmoti sūt pedes: paulomin⁹ effusi sūt gresus mei. Quare: Quia zelauī in peccatoribus pacē peccatorū intueēs. Inde ergo dixit: cōmotos pedes suos et pene effusos gresus: lapsos ad ruinā a deo: q̄ intuitus est: et insperxit felicitatē peccatorū: et vidit eos habere pacē: se autē laborē. Narrauit autē hoc cū iam euasisset: cū iam correcto corde deo inhesisset: narrauit p̄terita pericula sua. Ergo bonus deus israel. Sed quib⁹? Rectis corde. Qui sunt recti corde: Qui non reprehendunt deū. Qui sunt recti corde: Qui voluntatē suam ad voluntatē dei dirigunt: nō voluntatē dei ad voluntates suam curuare conant. Breue preceptum est: vt homo dirigat cor suum. Et sic habere rectū cor: Tu fac qd̄ vult deus. Noli deū velle facere: qd̄ vis tu. Irauicordes ergo sunt: id est qui rectū cor nō habent: qui sedent et disputāt quō debuit facere de⁹: nō laudando quod fecit: sed reprehēdendo corrigere illum volūt. Parū est quia corrigi ab eo nolunt: et dicunt: Nō debuit de⁹ facere paupes: sed soli diuites esse debuerūt: et ipsi soli viuere. Et quid fact⁹ est pauper? Et quid viuūt? Reprehēdit deū pauperū. Quāto melius esset pauper dei: et diues esset de deo. Hoc est: sequeret voluntatē dei: et videret paupertatem suam temporalem esse et transitoriam: diuitias autē sibi spirituales ita venturas vt nullo pacto possint p̄terire et habere in diuitijs cordis fidem si ei non contigit aurū habere in arca: quia si aurū haberet in arca furē timeret et aurū de arca etiā nolens perderet: fidem autē de corde nō perdet: si ipse illam inde non expulerit. Cito autē responderi

comemoravi: Leuavi oculos meos in montes vñ veniet auxiliū mibi: et ne ibi remaneas: auxiliū meū inquit a dño qui fecit celū et terrā. Rursus suscipiūt mōtes pacē populo tuo. Cū dixit: suscipient: ostēdit aliū esse montē pacē vñ illi suscipiūt. Rursus a mōtib⁹ illūinās: vt dixit mox adiūxit: Illūinās tu mirabilr a mōtib⁹ eternis. Itē b loco cū dixisset: Mōtes in circuitu ei⁹: ne tu rursus remaneres in mōtib⁹: statim subiunxit. Et domin⁹ in circuitu plebis sue. Ut tua spes nō sit in mōtib⁹: sed in illo qui illuminat mōtes. Cū em̄ ille habitat in mōtib⁹: id est in sanctis: ipse est in circuitu plebis sue: et ipse murauit plebem suā munimēto spirituali: ne moueatur in eternū. At vero de illis mōtib⁹ malis quādo loquit scriptura: nō eis addit dñm. Tales montes iaz sepe diximus vobis: significāt magnas quas dā animas: sed malas. Nō em̄ putetis fratres: quia potuerūt fieri hereses p aliquas paruas animas. Nō fecerunt hereses: nisi magni homines: sed quā tā magni: tantū mali mōtes. Nō em̄ montes erant tales qui susciperēt pacē: vt colles iusticiam: sed illi dissensionem susceperunt a diabolo p̄re suo. Mōtes ergo erāt. Ad tales montes caue ne fugias. Glenturi em̄ sunt homines: et dicturi tibi: Magn⁹ ille vir: et magnus ille homo: qualis fuit ille donatus: qualis est maximianus: et nescis fotin⁹ qlis fuit: et ille arri⁹ qlis fuit. Omnes istos mōtes nominam⁹: sed naufragos. Glidētis quia lucet de illis aliqua flāma sermonis: et aliquis de ipsis ignis accēditur. Si nauigatis in ligno et noctem patimini: id est caliginē huius vite: nō vos fallant: nec dirigatis illuc nauim: ibi sunt saxa vbi naufragia magna sūt. Cum ergo tibi laudati fuerint isti mōtes: et ceperint tibi suadere: vt venias ad ipsos montes quasi ad auxiliū: et ibi requiescas: respōde. In domino cōfido: quomodo dicitis anime mee: trāsmigra in montes sicut passer: Bonum est enī tibi: vt ad illos montes leues oculos vnde tibi auxiliū a domino sit: vt euadas sicut passer de muscipula venantium: non transmigres in mōtes. Passer. n. instabilis res est: cito mouetur: cito volat hinc et inde. Sicut tu confide in dño: et eris sicut mons syon: nō moueteris in eternum: et non transmigraberis in montes sicut passer. Nunquid ibi sic nominauit mōtes: vt de domino diceret: Sed mōtes tales ama

in quibus dñs est. Tunc aut te amant ipsi mōtes: si nō in illis spes posueris. Glidete fratres qles sūt mōtes dei. Nā inde sic nominati sunt in alio loco. Iusticia tua sicut mōtes dei. Nō iusticia ipsoꝝ: sed iusticia tua. Audi talē montē Aplm: Et inueniar in illo inquit: nō habēs iusticiā meā q̄ ex lege est: sed eā que est p fidē cōstati. Illi autē qui p iusticiā suā mōtes esse voluerunt: sic iudei quidā vel pharisei pncipes eozū: sic rephēdūtur: Ignorātes em̄ dei iusticiā: et suā volentes cōstituere: iusticie dei nō sunt subiecti. Qui aut subiecti sunt: sic sunt alii vt hūiles sint. Et qz magni sunt mōtes dicūt: Qui vō subiecti sūt deo: valles sūt: et quia habent capacitātē pietatis suscipiunt abundantīā pacis: et inundationē trāmittunt ad colles. Adodo tñ tu vide quos mōtes ames. Si vis amari a bonis montibus: noli spem ponere: nec in bonis montibus. Nā qualis mōs erat Paulus: Qu inuenit talis: De magnitudine loquimur hominū: Tāte gratie quisq̄ pōt facile inueniri: Et tñ timebat ne passer ille i illo poneret spem. Et quid ait: Nūquid Paulus p vobis crucifix⁹ est: Sed leuate oculos in mōtes vnde auxiliū veniat vobis: qz ego plātaui: Apollo rigauit: sed auxiliū vestrū a dño qui fecit celum et terram: qz deus incrementū dedit. Ergo montes in circuitu eius. Sed quō mōtes in circuitu ei⁹: et dñs in circuitu plebis sue: Ex hoc et vsq̄ in seculū. Si q̄ mōtes in circuitu ei⁹: et dñs in circuitu plebis sue: pstringit dñs plebē suā in vnū vinculū caritatē et pacis: vt qui confidunt in domino sicut mōs syon non mouebant in eternū: Et h est ex hoc et vsq̄ in seculū. Quoniā non derelinq̄t virgā peccatorū sup sorte iustozū: vt nō extendāt iusti ad iniquitates manus suas. Adō quidē iusti aliquātū laborāt: et mō aliqui iniusti dñantur iustis. Quib⁹ modis: Aliqñ iniusti pueniūt ad honores seculi: cuz puenierint et facti fuerint: vel iudices: vel reges: qz hoc facit de⁹ p̄p̄ disciplinā plebis sue: p̄pter disciplinā populi sui: nō pōt fieri: nisi vt exhibeatur illis honor debi⁹ potestati. Ordinauit em̄ sic de⁹ ecclesiam suā: vt omnis potestas ordinata in seculo habeat honorē: et aliquādo a melioribus. Sed (exempli gratia) vnā rem dico: hinc cōstite gradus omniū potestatiū. Prima et quotidiana potestas hominis in hominē: dñi est in seruu. Prop̄

Alia lra. t p̄p̄. sūt.

Alia lra. t n̄ sic.

Alia lra. t Quia. t relinquet. t domiuus.

omnes domus habet huiusmodi potestate. Sunt domini: sunt et serui. Diuersa sunt nomina: sed homines et homines paria sunt nomina. Et quid dicit Apollonius: Seruos dominis suis subditos esse. Serui obaudite dominis vestris secundum carnem: quia est et dominus secundum spiritum. Ille est verus dominus et eternus: isti autem temporales secundum tempus. Tu cum ambulas in via: cum viuis in hac vita: non vult te facere superbum christus. Contigit tibi ut christianus efficereris: et haberes dominum hominem. Non ideo christianus factus es ut dedigneris seruire. Cum enim christo iubete seruis homini: non illi seruis: sed illi qui iussit. Et hoc ait: Obaudite dominis vestris secundum carnem: cum timore et tremore in simplicitate cordis: non ad oculum seruientes quasi hominibus placetes: sed quasi serui christi facientes voluntatem dei ex animo cum bona voluntate. Ecce non fecit de seruis liberos: sed de malis seruis bonos seruos. Quamtu debet diuites christo qui illis committit domum: ut si fuit ibi seruus infidelis committat illum christus: et non ei dicat: dimitte dominum tuum: tam cognouisti eum qui verus est dominus: ille forte impius est et iniquus: tu iam fidelis et iustus: indignum est ut iustus et fidelis seruiat iniquo et infideli: Non hoc ei dixit: sed magis: serui: et ut corroboret seruos: hoc dixit: exemplo meo serui: prior seruus iniquus. Dominus enim tanta in passione sustinens: a quibus sustinuit nisi dominus a seruis: Et a quibus: nisi a malis seruis: Nam si fuissent boni serui honoraret dominum suum: sed quia mali serui erant iniuriauerunt. Ille quid contra: Reddidit dilectionem pro odio: Aut enim: Pater ignosce illis: quia nesciunt quid faciunt. Si dominus celi et terre per quem facta sunt omnia seruauit indignis: rogauit pro seruientibus et furentibus: et tanquam medicum se exhibuit adueniens. Nam et medici et arte et sanitate meliores seruiunt egrotis: quam magis non debet dedignari homo ex toto animo: et ex tota bona voluntate: cum tota dilectione seruire domino etiam malo. Ecce seruit melior deteriori: sed ad tempus. Quod autem dixi de domino et seruo: hoc intelligite de potestatibus et regibus: et de omnibus culminibus huius seculi. Aliquando enim potestates bone sunt et timent deum: aliquando non timent deum. Julianus extitit infidelis imperator: nonne extitit apostata: iniquus idolatra: Adhuc christiani seruierunt imperatori infideli. Ubi veniebat ad causas christi: non agnoscebant: nisi illum qui in celo erat. Quis

volebat ut idola colerent: ut thurificarent: preponebant illi deum: Quando autem dicebat: producite aciem: ite contra illam gentem: statim obtemperabant. Distinguebant dominum eternum a domino temporali: et tamen subditi erant propter dominum eternum etiam domino temporali. Sed nunquam sic erit semper: ut iniqui imperent iustis: Non sic erit. Videte enim quid dicat iste psalmus: Quis non dereliquit dominus virgam peccatorum super sortem iustorum. Sentit ad tempus virga peccatorum super sortem iustorum: sed non ibi relinquit: non erit in eternum. Veniet tempus quando vnus agiscat deus: veniet tempus quando vnus christus in claritate sua apparet: congreget ante se omnes gentes: et diuidat eas: sicut diuidit pastor oves ab ouibus: oves ponet ad dexteram: oves ad sinistram. Et videt ibi multos seruos inter oves: et multos dominos inter oves: multos seruos inter oves. Non enim. Quia sic consolatus sum seruos: omnes serui boni sunt: aut quia sic reprehendemus superbiam dominorum: omnes domini mali sunt. Sunt boni fideles domini et sunt mali: sunt boni fideles serui et sunt mali. Sed quod diu serui boni seruiunt malis dominis: ferant ad tempus: quia non derelinquit virga peccatorum super sortem iustorum. Quare hoc: Et non extendant iusti ad iniquitatem manus suas: ut ad tempus ferant iusti iniquos dominantes: et intelligant non esse hoc sempiternum: sed preparent se ad possidendam sempiternam hereditatem. Quam hereditatem: Ubi destruetur omnis potentatus et omnis potestas: ut sit deus omnia in omnibus. Ad hoc se seruantes et hoc corde contemplantes: et adhuc in fide retinentes: et ut videant perdurantes: non extendant manus suas in iniquitatem. Nam si videant: quia semper est virga peccatorum super sortem iustorum: cogitant apud se et dicunt: Quid mihi prodest quia iustus sum: Semper mihi dominus habet iniquus: et semper seruus ero: Faciam ergo et ego iniquitatem quia nihil prodest tenere iusticiam. Ne autem hoc dicat: insinuetur illi fides: quia ad tempus potest esse virga peccatorum super sortem iustorum: non eam relinquit dominus super sortem iustorum ut non extendant iusti ad iniquitatem manus suas: sed teneant ab iniquitate manus suas: et ferant iniquitatem non faciant. Adhuc enim iniusticia ferre debet facere. Ubi non sper erit: Quia non dereliquit virga peccatorum super sortem iustorum. Hoc cogitant qui recto sunt corde: de quibus paulo ante dixit: qui voluntatem dei sequuntur non voluntatem suam: sequi deum volunt: faciunt illum precedentem et se sequentes: non

Psalmus

omnes enim scilicet: et in omni...
...sine emendatione: sine...
...luminatorem: sicut Apollonius...
...iniquis corde: sicut autem...
...et facti boni reus corde...
...obsequium: pacem prosequi...
...qui scilicet dicit in vobis...
...fieri mali: et uelut...
...illa queat: et capere...
...Deum autem a deo cui...
...sunt illi per iudicium...
...malorum felicitas. Et...
...Redimant autem in...
...adducet dominus cum op...
...ad est opus facta...
...plene leticias amuerunt...
...simplicia non crediderunt. Qui...
...non deducit quod habebunt...
...ad ipsa perdurante fratre: quia...
...Quid possidebunt: Que est be...
...Quia prima nostra: Quia vocat...
...hereticos vocantur: hoc vobis...
...neque hinc suscipiunt morem: et...
...ipse est christus: Ipse enim est...
...intragunt: et medium pariter...
...quod hinc derelicta habebunt. Et...
...ipse hinc derelicta: nisi per...
...hereticus sit qui non amat pacem...
...nisi pacem quod dicitur mutare: Par...
...longe est possessio hereditatis. Et...
...fuit. Quare euangelium: Beati...
...tempus filii dei vocabunt. Quod...
...hinc hinc psalmi. Pax super...
...ipsi videt deum: Hierusalem...
...ipsa. Intellegat caritas via. Et...
...in iudicio dei. Hierusalem interpretat...
...non mouebunt in eternum:...
...hinc in heremum non mouebunt in...
...non mouebunt in eternum quod in...
...pax: et pax super istam. Ergo...
...est: videtis pacem esse: et ipse...
...sicut: quod ipse deus ipse est...
...videtis pacem esse: et videtis...
...et deus ipse est pax. Ergo...
...non venit colligere laos: et...
...qui odertur pacem: qui voluit...
...nunciat in populo: non illa...
...respondet cum dixerit: Pax...
...propria tuo. Falsa dicit: et...

aut se pcedentes et illi sequete: et in oibus
 est bonu iueniut: siue emedate: siue cosola
 tem: siue exercent: siue coronate: siue pur
 gate: siue illuminatem: sicut Apulus ait:
 Scim⁹ qm diligetibus deu oia coopatur
 in bonu. Et io sequit. Bene fac dne:
 bonis et rectis corde. Sicut aut decli
 nat a malo et facit bonu rect⁹ corde: qz non
 zelat in pctonibus: pace pctoz intuens: sic
 prauicordi⁹ qui scadalizat in vjs dni de
 clinat a deo et facit malu: et inescat dulcedi
 ne seculi: et ea illaqueat⁹ et capt⁹ amaras pe
 nas luit. Declinati aut a deo cui⁹ discipli
 na ferre noluit: fit illi p iudiciu dei ver⁹ la
 qus falsa maloz felicitas. Un⁹ otinuo sub
 iugit. Declinates aut in⁹ strangu
 latione adducet dns cus opantib⁹
 iniusticia: Id est qz facta unitati sunt:
 qz eoz pntes leticias amauerut: et futu
 ra supplicia no crediderut. Qui g recti sut
 corde et no declinat qd habebut: Ia veni
 amus ad ipsa hereditate fratres: qz filij su
 mus. Quid possidebim⁹: Que est heredi
 tas: Que pria nostra: Quid vocat⁹ pax:
 per hac vos salutam⁹: hac vobis anucia
 mus: hac suscipiut motes: et colles iusticia.
 ipa est christ⁹. Ipe em est pax nostra qui se
 cit vtrag vni: et mediu pariete macerie sol
 uit: qz filij hereditate habebim⁹. Et qd vo
 cabit ipa hereditas: nisi pax: Et videte qz
 exhereditati sut qui non amat pax. No aut
 amat pax q diuidit vnitatem. Pax posses
 sio pioz est: possessio heredu. Et q sunt he
 redes: Filij. Audite euangelu: Beati paci
 fici: qz ipsi filij dei vocabunt. Audite et co
 clusionem huius psalmi. Pax sup israhel.
 Isrl e videt deu: Hierusalé visio pacis in
 terptat. Intelligat caritas vfa. Isrl interp
 tat videt deu. Hierusalé iterptat visio pa
 cis. Qui no mouebunt in eternu: Qui ha
 bitat in hierlm: n mouebut in efnu: Ergo
 no mouebut in eternu q inhabitat visione
 pacis: et pax sup isrl. Ergo isrl qui videt deu
 est: videns pacem est: et ipe israhel est et hieru
 salé: qz pplus ille dei ipa est ciuitas dei. Si
 g videns pacem: hoc est videt deu: merito
 et de⁹ ipe est pax. Ergo qz xps filius dei pax
 est: io venit colligere suos: et secernere ab
 iniqs. A qbus iniqs: Qui oderut hieru
 salé: qui oderut pacem: qui volut pscindere
 vnitatem: qui no credut paci: qui falsam pa
 cem pnunciat in pfo: et no illa habet. Qui
 bus respondet cu dixerint: Pax vobiscu:
 et cu spiritu tuo. Falsa dicit: et falsum audi

unt. Quib⁹ dicit pax vobiscu: Quos se
 parat a pace orbis terraru. Et quib⁹ dicit:
 et cu spiritu tuo: si in spiritu eoz esset pax:
 none vnitatem diligeret et relinqueret dissen
 sionem: Falsum g pnunciat: et falsum audi
 unt. Nos vey pnuciam⁹ et veru audiam⁹:
 Sim⁹ isrl et amplectamur pacem: qz hierusalé
 est visio pacis: et nos isrl: et pax sup isrl.

Explicit Tract. de ps. CXXIII.

Incipit Tract. de ps. CXXV.

Sicut iam meministis ex ordine no
 bis tractatibus: iste psalmus e ce
 tesimus vicesimus quint⁹. Qui in
 ter illos psalmos est: quorum est titulus:
 Canticum graduu. Est autem sicut
 nostis vox ascendenti. Quo nisi ad illa su
 perna hierusalé: matre oim q est in celis:
 Que supna: ipa et eterna. Hec aut q in ter
 ra fuit vmbra habebat illi⁹. Itaqz ista ceci
 dit: illa pmanet. Hec impleuit tpus pdica
 tionis: illa tenet eternitatem repationis nre.
 Ab illa pegrinamur in hac vita: ad eius re
 ditu suspiram⁹. Suspiram⁹ tadiu miseri et
 laborates: donec ad illa redeam⁹. Nec ci
 ues nostri angeli dimiserunt nos in pegri
 natione: sed annuiciauerut nobis ipm regem
 venturu ad nos: et venit ad nos: et pteptus
 est inter nos a nobis: et postea nobiscu fuit
 et docuit nos ptemni: qz pteptus est: docuit
 nos tolerare: qz tolerauit: docuit pati: qz
 passus est: et pmisit resurrecturos: qz resur
 rexit in seipo ostedens qd spare debeam⁹.
 Si g fratres pphete antiq patres nostri an
 teq dnus Iesus christus veniret in carne:
 anteq mortuus resurrexisset: et ascendisset
 in celu: suspirabat tñ illi ciuitati qntu opoz
 tet nos desiderare quo nos ipse pcessit: et vn
 de nunq recessit: No em domin⁹ sic venit
 ad nos vt desereret angelos: et cu illis ma
 sit: et ad nos venit. In illis masit in maiesta
 te: ad nos venit in carne. Eram⁹ aut vbi:
 Si redemptor noster ille dicit captiu tene
 banur. Ubi ergo tenebamur: vt ille veni
 ret redimere captiuos: Ubi tenebamur:
 Forte apud barbaros. Peiores barbaris
 diabol⁹ et angeli ei⁹. Ipsi antea tenebat ge
 nus huanu: ab his redemit nos: q no au
 rum neq argentum: sed sanguine suum p
 nobis dedit. Quom⁹ aut homo venerat
 in captiuitate: Paulum apostolum inter
 rogemus. Etenim ipe pcpue genuit in ista
 captiuitate: suspiras eterne hierusalé: et do
 cuit nos gemere ex ipso spiritu: quo et ille im
 plet⁹ gemebat. Hoc em ait: Omnis crea

Alia ifa.
 pignoro.
 Alia ifa.
 inquitare.